

ОБЛИЦИ НЕПРИЛАГОЂЕНОГ ПОНАШАЊА

Под неприлагођеним понашањем подразумева се такво понашање детета које не одговара његовом узрасту и захтевима средине те је неопходно да се такво понашање исправи измени.

За неприлагођено дечије понашање увек постоји разлог па је нужно да га одрасли сазнају, јер је то једини начин да схвате и разумеју зашто се дете понаша тако а не другачије.

Неприлагођено понашање лако откривамо у породици, у школи на улици... То је на пример ,пркосно дете које је у сталном отпору према средини јер у њему нема довољно поверења. Зато таквом детету треба помоћи да стекне више поверења у своју околину.

Лаж се јавља код деце која имају потребу да прикрију право стање ствари да би избегли казну или да би задовољили неку своју потребу за коју средина нема разумевања.

Агресивно понашање понашање се најчешће сусреће код детета које је занемарено, одбачено или је на било који начин лишено родитељске љубави. Агресија се испољава нападима на околину. Ти напади су некада искључиво вербални, дете се свађа са родитељима, другарима, али могу бити и физички као туче нпр.

Размаженост је последица превелике попустљивости родитеља који до те мере удовољавају жељама детета да оно у каснијој доби није у стању да се одрекне својих прохтева. У њему се формира погрешно уверење да цео свет постоји само зато да би задовољило његове жеље. Ван породице, а нарочито међу вршњацима, размажена деца доживљавају тешка разочарења, јер је то средина која не трпи размажене и у којој нема повлашћених.

Плашљивост је такође знак неприлагођеног понашања . Плашљиво дете не верује у себе и избегава контакте, а нарочито такмичење са другима. Оно је стално забринуто за своју личност, а нема снаге да се ослободи плашљивости.

Расејаност је немогућност дужег усмеравања пажње на једну област или предмет. Та појава се најчешће сусреће код деце која живе несређеним породичним приликама услед чега су психички узнемирана, неспокојна, забринута и без трајних интереса за било шта.

Себичност као облик неприлагођеног понашања огледа се у присуству разних предмета и уживању детета у томе да онемогући другој деци да се послуже његовим предметом. Из сваке ситуације себично дете жели да извуче корист за себе и зато лако долази у сукоб са другом децом. З а појаву себичности највише су одговорни родитељи, и то најчешће они који изолују своју децу од друштва вршњака.

Хвалисавост као облик неприлагођеног понашања најчешће сусрећемо код оне деце која пате од осећања мање вредности, па услед тога имају појачану потребу да се измишљеним причама и величањем свога „ја“ наметну својој околини.

Љубоморно понашање се јавља као последица реалног или умишљеног ускраћивања љубави од старне оних које дете воли. Тада се дете најчешће повлачи у себе или се понаша пасивно.

Родитељи могу да измене понашање свог детета, јер се оно учи понашању. Да ли ће понашање бити добро или лоше зависи највише од тога које лице служи детету као узор.

Пошто су родитељи најближи детету и са њим су од најранијег детињства, сасвим је разумљиво да оно од њих највише учи.

Дете има природну склоност да себе изграђује по узору на оне које воли. Што је дете старије, све више поприма особине и других лица из своје средине у које спадају другови, рођаци, наставници...

Тек ако се сазна шта је деловало на дете да се оно понаша овако или онако, моћи ће се утицати и на промену понашања. У овом послу велику помоћ родитељимљ могу пружити одговарајући стручњаци.

Анита Иванишевић, психолог